

ZEEVISSEN MET DE VASTE STOK

Alle gektheid op een stokje!

Zeevissen staat doorgaans gelijk aan stevige strandpoken, klompen van zeemolens en bonken lood die niet zouden misstaan als antitankwapen. Vanaf het strand is verwerpen vaak een must en deze materiaalkeuze vrij logisch. Langs havens, pieren en havenhoofden kun je 's zomers daarentegen juist dichtbij de kant en pal onder de steenstort de meeste vis verwachten. Hier schakelt witvisgoeroe John Lubbers het liefst de vaste stok in. Dat is aan zee een ietwat bizar en onwennig gezicht, maar het biedt vele voordelen!

TEKST ROBERT DE WILT
FOTOGRAFIE BRAM BOKKERS
CAMERA SYTSE VAN DER HARST

CHECK DE VIDEO OP WWW.HETVISBLAD.NL

HET
VISBLAD TV

Het is en blijft een apart gezicht: John Lubbers vissend met zijn vaste stok in de hartstikke zoute Yangtzehaven op de Maasvlakte. Deze haven ken ik zelf vooral als goede plek voor zeebaars en harder, af en toe fint en soms zelfs een schoolje makreel. 's Winters vangen ze hier vanaf de kade gullen, wijtingen en steenbolken. Dit alles in een decor van de kolosale Euromax containerterminal en dito containerschepen: een regelrechte zeevisstek. Maar nu zit daar half april opeens een vaste stokvisser op een witvisplateau. Dat vraagt om opheldering!

ONDERAAN DE STENEN

Cameraman Sytse – we hebben meteen ook maar een leuke Visblad TV aflevering aan deze reportage gekoppeld – en ik klauteren omlaag over de stenen. Onderaan de dijk zit John; helemaal gesetteld als een witvisser zoals je die normaliter alleen langs het zoete water ziet. Hij is al druk in de weer met zijn dertien meter stok, maar ik wil natuurlijk eerst graag horen hoe het zo is gekomen dat hij met de vaste lat op het zoute vist. “Het is een misverstand dat je in de zomermaanden ver uit de kant zou moeten vissen. Juist direct onderaan de stenen taluds, waar deze overgaan in de zandbodem, vindt de zeevis het meeste voedsel. Daarom moeten we juist dicht onder de kant zijn”, aldus Lubbers. De vaste stokvisserij is op korte afstand het meest secuur en gevoelig en daarmee het perfecte middel om vis te vangen. “Bovendien loopt de lijn vanaf je hengeltop via de dobber recht omlaag. Het risico dat je lijn achter de stenen van het talud blijft haken is dus vrijwel nihil.”

Door het opkomend tij verkast John telkens iets omhoog.

GEEN POESPAS

Als John zijn hengel voor ons afsteekt, kunnen we eens inzoomen op zijn montage. Die blijkt

gelukkig kinderlijk eenvoudig, wat ons mooi weer een halve pagina kostbare ruimte in dit artikel bespaart. “Ingewikkelde systemen zijn niet

Zeevis – zoals deze bot – is 's zomers prima onder het kantje te vangen.

nodig. Ik vis gewoon 'door en door' met een 18/00 fluorocarbon hoofdlijn (nylon kan ook, red.). Het is wel belangrijk om een speciale stroomdobber te gebruiken. Je hebt immers met stromingen, getij, wind en golfslag te maken.” John kiest daarbij voor een 5-grams stroomdobber met een stalen onderpen, zodat de dobber lekker snel 'staat'. Ook onder de dobber is het systeem erg simpel. “Op een centimeter of 30 tot 40 boven de haak cen-

treer ik het bulklood tussen twee of drie kleine loodhageltjes. Ik kies daarbij meestal voor een olivette loodje. En op zo'n 10 cm boven de haak zit een laatste loodhageltje als verklikker. Die mag net op de bodem liggen, zodat de laatste 10 cm tot de haak mooi in de stroming over de bodem wappert – een prima trigger voor platvis." De haak is in dit geval een haakje 12 'wide gape' (wijde haakbocht, red.), maar volgens Lubbers is een 10 ook nog prima. Zit er meer grove vis, dan is een maatje 8 erg effectief. "Met een kleine haak kun je meestal wel grote vis vangen, maar met een grote haak kleine visjes vangen wordt al snel lastiger", luidt zijn verklaring.

KOREAANTJES

Na deze uitleg over de montage ben ik met name benieuwd naar wat voor aas John gebruikt. Maden en casters of toch gewoon traditioneel zeeas?

"Zager-tjes, piertjes, witjes;

het werkt ook aan de vaste stok allemaal prima." Op zijn plateau staan ook een paar roze doosjes met daarin een soort zagertje, maar dan toch net weer even anders. "Die noemen we 'Koreaantjes'. Dit is echt een leuk primeurtje, want deze gekweekte zagertjes uit Korea zijn pas sinds zeer kort op de Nederlandse markt verkrijgbaar. Het fijne aan die Koreaantjes is dat ze zo gekweekt zijn dat

ze ontzettend sterk en zelfs tot vijf weken (!) goed levend houdbaar zijn – ook buiten de koelkast. Ideaal voor als je na het vissen zeeas over hebt en het zonde vindt om dit weg te gooien." Genoeg gepraat, hup die hengel te water! We zijn natuurlijk reuze benieuwd of het gaat lukken vandaag zeevis aan de vaste stok te krijgen.

DIRECT 'SUCCES'

Secuur peilwerk heeft een stek op een meter of vijftien uit de kant, mooi onderaan het stenen talud opgeleverd. "Daar ligt op zo'n vier meter diepte een mooi schoon zandplaatje. Het kan niet anders dan dat daar zeevis overheen zwemt." Aangezien John iets verder vist dan zijn hengellengte van dertien meter, vist hij met een opslag (afstand hengeltop tot dobber, red.) van zo'n drie meter. De dobber ligt in en het wachten kan beginnen. Maar daar is geen sprake van, want vrijwel meteen schiet de dobber onder. Als er vervolgens een klein zwartbekgrondeltje tevoorschijn komt, hebben we daar gemengde gevoelens bij. "Allemaal leuk en aardig, die exotische grondeltjes, maar ze hadden alleen één meter twintig moeten kunnen worden. En het steekt er werkelijk de dievenmoord van, zelfs tot langs de kust." Eerlijk gezegd

zijn we toch eigenlijk gekomen voor de zeevis. Het grondvoer op marine halibut basis laat John daarom maar even achterwege. "Vorige week hadden we tijdens de fotoshoot na het voeren tientallen van die krengetjes. Als ik nu weer ga voeren, ben ik bang dat ze er helemaal massaal opduiken."

TOPELASTIEK

John's keuze om voorlopig niet bij te voeren, blijkt goed uit te pakken. Een half uur en drie grondeltjes verder dient zich een betere vis aan. Het topelastiek schiet er zelfs een halve meter uit. Dat topelastiek heb je absoluut nodig omdat je ook kans maakt op harder en zeebaars. In dit geval blijkt het echter een bescheiden botje. Toch fenomenaal dat er wel mooi even een platvis aan de vaste stok wordt gevangen. "En omdat die platvisjes meer weerstand hebben bij het omhoog halen, geven ze best nog sport." De vis gaat terug het zoute water in, evenals John's opnieuw beaasde haak. Niet veel later melden botje nummer twee

en nummer drie zich. Dit is lachen! Vervolgens begint het water snel op te komen en moet John ieder kwartier zijn plateau een metertje omhoog neerzetten. Als het bijna hoogwater is, maken we de balans op: vier botjes en een stuk of tien zwartbek- en brakwatergrondels. Niet slecht voor deze taaie periode van het jaar. "April is gewoon een lastige maand aan zee. De wintervis is zo'n beetje foetsie en de zomervis moet nog arriveren. Bovendien zitten we nu waarschijnlijk precies in de paaitijd van de bot, die wel zes weken kan duren. Ook niet optimaal." Zo werkt het soms nu eenmaal in verband met deadlines van een blad. Gelukkig blijft Lubbers optimistisch: "Ga er maar gerust van uit dat het los gaat zodra dit blad eind mei op ieders deurmat neerploft!"

Materiaal checklist

- ✓ Hengel: vaste stok, lengte 11 tot 13 meter.
- ✓ Lijn: 18/00 nylon of fluorocarbon.
- ✓ Dobber: 4- tot 5-grams stroomdobber met metalen pen.
- ✓ Haak: maat 8 tot 12, met wijde haakbocht

Voer alleen bij als je niet horendol wordt van de exotische grondeltjes.

CHECK DE VIDEO OP WWW.HETVISBLAD.NL

De exotische zwartbekgrondeltjes zijn al opgerukt tot onze kust.

Kies een 5-grams stroomdobber met stalen onderpen.

'Koreaantjes': een lang houdbaar kweekzagertje.

Zet je aas op een haakje 10 of 12 met wijde haakbocht.

Bijvoeren met voer op vismeel(olie)basis werkt vaak super.